

Elk afscheid . . .

Jan Kleyn is bij de Stichting Amateurfotografie weg . . . Het leek een mare die wat pennen en telefoons in actie bracht. Als iemand daar meer dan 12½ jaar werkt als perschef, heeft hij honderden relaties gekweekt. Relaties die in de meeste gevallen tot persoonlijke vrienden werden. Mensen waar je, als het goed is, eigenlijk nooit mag komen zonder vrouw en kroost mee te nemen.

Ook bij onze Nova heb ik talloze vrienden en vriendinnen (ja, echt in het nette hoor) gekregen. Het is van deze kant dat ik vele reacties heb mogen ontvangen. Eén vrees kan ik wegnemen, ik blijf de branche dienen, ik blijf amateur in hart en nieren. Als zelfstandig Public Relations Adviseur werkend kan ik ook straks veel voor onze hobby doen. Aardige noot, de oud directeur van de Stichting Amateurfotografie, de heer W. J. Stumpel heeft zich mede van mijn diensten op publiciteitsgebied verzekerd, old soldiers . . . Het is altijd met een zekere weemoed dat men afscheid neemt. Steeds in jaren met een 7, komt er in mijn leven iets bijzonders. In 1927 werd ik geboren, op een zondag. Van 1937 weet ik niets, maar in 1947 ging ik als militair naar Indië en in de zevende maand juli '47, kreeg ik mijn eerste frontervaring als 'hospik'. Bezig zijnde met het verbinden van een gewonde tegenstander, werd ik beschoten . . . maar zoals u ziet, ze hebben gemist. In 1957 werd mijn zoon Onno geboren en begon ik bij de Stichting. In 1970 begin ik weer . . . voor mijzelf.